

ЧАС ВІДРОДЖЕННЯ НАСТАВ

Зображення Ярослава Мудрого на фоні православного храму - це не просто упізнаваний білоцерківцями логотип Благодійного фонду Костянтина Єфименка, це вже своєрідний символ відродження історії рідного краю, духовності, традицій меценатства. Із дня заснування фонду минуло дев'ять місяців. На перший погляд, проміжок часу незначний, але саме в цей період активно формується програма діяльності організації. Про найважливіші плани Благодійного фонду розповідає його голова Костянтин Єфименко.

- Костянтин Олексійовичу, які завдання Ви ставите перед своїм фондом?

- Найважливіше завдання - це створення стратегії розвитку міста не менш як на 25 років. Для цього ми започатковуємо Раду міста, до складу якої увійдуть заслужені та відомі люди - ті, що досягли успіхів у різних сферах діяльності: бізнесі, виробництві, побуті, мистецтві, держслужбі тощо. Саме вони будуть писати цей важливий для міста документ. Він починатиметься з вивчення глобальних проблем, одною з яких є низький рівень народжуваності. Я мрію, щоб до 2025 року в нашому місті проживало 275 тисяч білоцерківців. Ці цифри непрості, але вони абсолютно реальні. Крім того, ставимо за мету розробити дієву програму роботи з молоддю, спланувати заходи щодо боротьби з наркоманією, серйозну увагу приділяти організації корисного дозвілля для дітей.

Друга частина документа стосується економіки, адже жодного питання не можна вирішити без належного економічного розвитку міста, без стабільного доходу до міського бюджету. Наприклад, у Білій Церкві залишилася серйозна кастика інженерів сільськогосподарського машинобудування. Одне із завдань - завести в місто потужного виробника сільгосптехніки, який не тільки створив би нові робочі місця, а й стабільно відраховував кошти до міського бюджету у вигляді податків.

«Біла Церква - місто вихідного дня» - це назва ще однієї програми, яка сприятиме розширенню туристичних послуг та маршрутів, що також допомагатиме розвивати найбільше місто столичної області.

- Як у ці далекоглядні плани вписується будівництво храму на Замковій горі?

- Погодьтеся, ми не можемо відновлювати матеріальні речі, не відновивши духовних. Як відомо, наше місто було засноване в 1032 році Ярославом Мудрим і назване його православним ім'ям - Юр'євом. Проте з кінця XV століття у всіх літописах зустрічається назва Біла Церква. Згадаймо легенду: монголотатари, які йшли на Київ через наше місто, зруйнували все живе на своєму шляху. Тільки люди, які встигли сховатися в білому храмі, залишилися живими. А потім цей храм ще два століття вказував дорогу, був одним із найсвятіших місць на цій землі. Якщо задуматися, то висновок напрашується один: наскільки сильною була легенда про заснування Білої Церкви, що зуміла прибрати з попередньої назви ім'я свого засновника - видатного й могутнього князя Ярослава Мудрого.

Достеменно відомо із записів, знайдених у Києво-Печерській лаврі, що вже в 1070 році перша єпископія Київської митрополії була саме в Білій Церкві і навіть відоме ім'я першого єпископа - Михайла.

Опираючись на висновки археологічних досліджень, на знайдений фундамент давньоруської церкви, ми прагнемо відродити символ віри, символ міста, символ добробуту наших городян. Я не впевнений, що відбудований храм зможе допомогти кожному українцю, але глибоко переконаний, що він допоможе кожному білоцерківцю. Адже ця церква захистила у свій час наших пращурів і захищатиме нас, нинішніх, а в майбутньому - і наших дітей.

- Що ви думаєте з приводу того, що православна церква буде меншою за розмірами, ніж костел Іоанна Хрестителя?

- Усе своє свідоме життя я мешкаю в Білій Церкві і знаю достеменно, що костел Іоанна Хрестителя ніколи не сприймався жителями міста як духовний центр. Це, в першу чергу, виставковий зал, де презентують місту свої картини місцеві художники, це храм органної та камерної музики, це місце, де традиційно збирається білоцерківська інтелігенція для проведення історичних, культурологічних дискусій, це місце, де в радянські часи знайшов собі прихисток навіть архів. Але ніколи він не був духовним центром для православних білоцерківців.

Знайдений на Замковій горі фундамент давньоруського храму знаходиться на найсвятішому, а головне намоленому тисячоліттями місці. Тому за значенням своїм такий храм буде духовно перевищувати в рази архітектурно вишуканий ансамбль собору Іоанна Хрестителя. Перед нами не стоїть завдання побудувати храм вищий чи пафосніший, наше завдання значно важливіше - відродити духовний символ Білої Церкви.

- Як відомо, ще один напрямок діяльності Вашого фонду - це робота з дітьми та молоддю.

- Так, ми втілили в життя літній проект «Старти надій», а зараз проводимо спартакіаду серед школярів міста. Варто зазначити, що початок спартакіади супроводжувався надзвичайно великим скепсисом із боку вчителів фізкультури, директорів шкіл, керівників спортивних гуртків нашого міста, тому що за 20 років про подібні заходи навіть не говорили. Я глибоко переконаний: якщо сьогодні, у цей перехідний

період, державі скрутно, то люди, які мають бажання і відповідні фінансові можливості для допомоги, повинні в першу чергу підставити своє плече. І ми це робимо. Сьогодні, коли закінчилися змагання із футболу, шахів та розпочалися із баскетболу, - весь скепсис відійшов у минуле. Вже зрозуміло: спартакіада триває і обов'язково будуть переможці. Я впевнений, що ті, хто сьогодні бореться за перемогу школи, завтра будуть відстоювати інтереси свого міста, а післязавтра - держави.

- Костянтин Олексійовичу, відомо, що за кошти фонду вже створено два мультимедійних класи у школах міста. А інші проекти у рамках співпраці з місцевою владою Ви ще тільки плануєте чи вже успішно реалізуєте?

- У нас із місцевою владою налагоджені дружні стосунки, ми допомагаємо в багатьох їхніх проєктах, проте необхідно сказати, що Благодійний фонд не є структурним підрозділом міської ради. Ми за перший рік своєї діяльності обладнали два мультимедійних класи, проводимо шкільну спартакіаду, проте у кожного з нас свої завдання: місцева влада виконує покладені на неї функції із забезпечення життєдіяльності міста, а ми намагаємося допомогти там, де у неї не завжди є можливості. Владі необхідно вирішити сьогодні, у кризовий час, багато проблем, пов'язаних із виплатою заробітної плати, оплатою комунальних платежів, а ми беремо на себе ті питання, де сьогоднішні матеріальні сили міста недостатньо, особливо це стосується такої незахищеної категорії населення, як діти. Адже ми сподіваємося, що здобуті навички, знадобляться їм у майбутньому, бо дитина, яка навчилася тримати удар на спортивному майданчику, зможе тримати удар і в дорослому житті.

- У місті є ще одна незахищена категорія населення - пенсіонери. Яку допомогу надаєте їм?

Якщо взяти до уваги європейський досвід, то практично всі пенсіонери, які досягають 60-річного віку, мають можливість, наприклад, мандрувати. На превеликий жаль, далеко не всі наші пенсіонери можуть собі це дозволити. Справді, ми не можемо відправити всіх пенсіонерів Білої Церкви за кордон, проте в наших силах зробити так, щоб їхнє пенсійне життя було щасливим і цікавим.

Ми створили Академію пенсіонерів, членів якої запрошуємо відвідати наш театр, концерти органної музики, проводимо лекційні заїняття в клубах за інтересами. До нас уже записалося близько 800 людей. І це підтверджує одне: дуже спірним залишається питання, що головніше в житті - побут чи увага до людини. Я говорю про себе, хоча хтось може зауважити, що мені не так багато років, але навіть із висоти свого віку й певного досвіду я можу сказати, що з роками спілкування стає головним у житті, а певні матеріальні блага - другорядними.

Завдання фонду допомогти тим, хто потребує допомоги, дати можливість тим, хто хоче зробити своє життя кращим, яскравішим і більш насиченим. **Вірте: час відродження настав!**